

عنوان مقاله:

ارائه یک مدل ساختاری چندسطحی برای پیاده سازی موفق نوآوری باز

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت نوآوری در سازمان های دفاعی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

امیر حکاکی - دانشجوی دکتری مدیریت صنعتی، گروه مدیریت صنعتی، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اداری، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

محسن شفیعی نیکابادی - دانشیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اداری، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

محمود بیدخام - دانشیار گروه آموزشی ریاضی، دانشکده آمار، ریاضی و علوم کامپیوتر، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: محدودیت های مالی و منابع فراروی شرکت های تولیدی کوچک و متوسط، بهره گیری از رویکرد نوآوری باز را ضروری نموده است. بر این اساس، پژوهش حاضر با هدف ارائه مدلی چندسطحی از عوامل موثر بر پیاده سازی موفق نوآوری باز انجام شده است. روش شناسی: با استفاده از دیمتل تجدید نظر شده فازی بر پایه نظرات ۱۲ نفر از خبرگان، میزان اثرگذاری عوامل بر یکدیگر محاسبه شدند و با استفاده از تکنیک مدل سازی ساختاری-تفسیری فراگیر، عوامل مورد مطالعه سطح بندی شدند. یافته ها: بر اساس تحلیل داده ها، عوامل موفقیت نوآوری باز به ترتیب اهمیت در سطوح پایه، راهبرد و عملیات طبقه بندی شدند. عوامل اقتصادی (تاثیرگذارترین شاخص)، دانشگاه ها، موسسات تحقیقاتی و سیستم پشتیبان فناوری اطلاعات در لایه پایه بیشترین اهمیت را به خود اختصاص دادند. رقبا، همکاران، استراتژی سازمان، یادگیری سازمانی، کارکنان و سیستم پاداش دهی در لایه راهبرد و تامین کنندگان، ساختار سازمانی و مسائل محیط زیستی (عامل منزوی در مدل) در لایه عملیات دسته بندی شدند. نتیجه گیری: مدیران جهت کاهش ریسک تحقیق و توسعه و افزایش شانس بقای سازمان، فرآیندهای خود را به سوی نوآوری باز سوق دهند. همچنین، توسعه روابط با مراکز تحقیقاتی و تقویت زیرساخت های فناوری اطلاعات باعث تسریع دستیابی به اهداف نوآورانه می شود.

کلمات کلیدی:

نوآوری باز، نوآوری، دیمتل تجدید نظر شده فازی، مدلسازی ساختاری-تفسیری فراگیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1264069>

